

OPINIA NR 05/2012

EUROPEJSKIEJ AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA LOTNICZEGO

Z DN. 22 LISTOPADA 2012 R.

do rozporządzenia Komisji ustanawiającego przepisy wykonawcze dotyczące operatorów z krajów trzecich w zarobkowym transporcie lotniczym

oraz

do rozporządzenia Komisji ustanawiającego przepisy wykonawcze dotyczące Agencji w zakresie udzielania zezwoleń dla operatorów z krajów trzecich

„Operatorzy z krajów trzecich”

Spis treści

Streszczenie	4
Nota wyjaśniająca	5
I. Informacje ogólne	5
II. Zakres opinii	5
III. Struktura przepisów	5
IV. Konsultacje	7
Rozporządzenie ramowe w sprawie operatorów z krajów trzecich	8
I. Zakres	8
II. Przegląd reakcji	8
III. Wyjaśnienia	8
Załącznik 1 – Część TCO	10
I. Informacje ogólne	10
II. Przegląd reakcji	10
III. Wyjaśnienia	13
IV. Ekonomiczne i administracyjne skutki zmian w porównaniu z treścią CRD	16
V. Część TCO	17
VI. Zmiany w porównaniu z treścią CRD	17
VII. Sekcja I – Wymogi ogólne	17
<i>Poszczególne kwestie</i>	17
TCO.100 Zakres	17
TCO.110 Zgłoszone różnice względem standardów ICAO	17
Sekcja II – Operacje lotnicze	17
<i>Poszczególne kwestie</i>	18
TCO.200 Wymogi ogólne	18
Sekcja IV – Udzielanie zezwoleń operatorom z krajów trzecich	18
<i>Poszczególne kwestie</i>	18
TCO.300 Wniosek o udzielenie zezwolenia	18
TCO.315 Ciągłość ważności	18
VIII. Część ART	18
IX. Sekcja I – Wymogi ogólne	19

Poszczególne kwestie	19
ART.110 Wymiana informacji	19
ART.200 Procedura wstępnej oceny – postanowienia ogólne	19
ART.205 Procedura oceny wstępnej – operatorzy z krajów trzecich podlegający zakazowi wykonywania operacji	19
ART.210 Wydanie zezwolenia	20
ART.215 Monitoring	20
ART.220 Program monitoringu	20
ART.230 Nieprawidłowości i działania naprawcze	20
ART.235 Ograniczenie, zawieszenie i cofnięcie zezwolenia	20

Streszczenie

Niniejsza opinia zawiera następujące dokumenty:

- Rozporządzenie ramowe w sprawie operatorów z krajów trzecich (ang. *Third Country Operators, TCO*);
- Załącznik 1 – część TCO, Wymogi dotyczące operatorów z krajów trzecich;
- Załącznik 2 – część ART, Wymogi dotyczące organów w zakresie udzielania zezwoleń dla operatorów z krajów trzecich.

Niniejsza opinia jest wynikiem wielostronnego procesu konsultacyjnego, w który były zaangażowane organy, stowarzyszenia oraz operatorzy. Przedstawia zaktualizowany projekt przepisów dotyczących operatorów z krajów trzecich prowadzących operacje zarobkowego transportu lotniczego polegające na przylocie na terytorium UE, wykonaniu lotu na tym terytorium lub wylocie z niego (część TCO), a także projekt przepisów dotyczących wydawania wstępnych zezwoleń, ciągłego monitoringu oraz postępowania ze stwierdzonymi nieprawidłowościami w przypadku operatorów z krajów trzecich (część ART).

Niniejsze przepisy te opracowano na podstawie następujących założeń:

- zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa;
- stworzenie zbioru proporcjonalnych przepisów przeznaczonych dla operatorów z krajów trzecich;
- zagwarantowanie elastyczności i skuteczności działania operatorom z krajów trzecich oraz Agencji.

Najważniejsze kwestie i problemy wynikające z otrzymanych uwag i reakcji:

- możliwość zastosowania środków odwetowych wobec operatorów z UE;
- proporcjonalność metodologii oceny;
- związek między przepisami proponowanymi w NPA 2011-05 i przepisami rozporządzenia (WE) nr 2111/2005;
- przewidywane opłaty za wydawanie zezwoleń i ciągły nadzór na operatorami z krajów trzecich.

Nota wyjaśniająca

I. Informacje ogólne

1. Rozporządzenie (WE) nr 216/2008¹ Parlamentu Europejskiego i Rady (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”), zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 1108/2009², tworzy właściwe i kompletne ramy do określenia i wdrażania ujednoliconych wymogów technicznych oraz procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego.
2. Celem niniejszej opinii jest wsparcie Komisji Europejskiej w przygotowaniu przepisów wykonawczych dotyczących operatorów z krajów trzecich.
3. Opinia została przyjęta zgodnie z procedurą określoną przez Zarząd Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego (zwanej dalej „Agencją”)³, zgodnie z postanowieniami art. 19 rozporządzenia podstawowego.

II. Zakres opinii

4. Niniejsza opinia składa się z następujących dokumentów:
 - Rozporządzenie ramowe w sprawie TCO;
 - Załącznik 1 – część TCO, Wymogi dotyczące operatorów z krajów trzecich;
 - Załącznik 2 – część ART, Wymogi dotyczące organów w zakresie udzielania zezwoleń dla operatorów z krajów trzecich.

III. Struktura przepisów

5. Poniższy rysunek przedstawia przegląd załączników do rozporządzenia w sprawie operatorów z krajów trzecich.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE. *Dz.U. L 79 z 19.03.2008 r., str. 1-49.*

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1108/2009 z dnia 21 października 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 216/2008 w sprawie lotnisk, zarządzania ruchem lotniczym oraz służb żeglugi powietrznej oraz uchylające dyrektywę 2006/33/WE. *Dz.U. L 309 z 24.11.2009 r., str. 51-70.*

³ Decyzja Zarządu dotycząca procedury, która zostanie zastosowana przez Agencję do wydawania opinii, wymagań dot. certyfikatów oraz wytycznych (procedura tworzenia przepisów). *EASA MB 01-2012, 13.03.2012.*

Rysunek 1. Załączniki do rozporządzenia w sprawie operatorów z krajów trzecich

6. Część TCO zawiera wymogi dotyczące operatorów z krajów trzecich wykonujących zarobkowe operacje lotnicze polegające przylocie na terytorium Unii Europejskiej, wykonaniu lotu na tym terytorium lub wylocie z niego.
7. Niniejsza część składa się z trzech sekcji:
 - Sekcja I – Wymogi ogólne;
 - Sekcja II – Operacje lotnicze;
 - Sekcja III – Udzielanie zezwoleń operatorom z krajów trzecich.
8. Zawiadomienie NPA 2011-05 zawierało wymogi obowiązujące Agencję (w podczęści AR-TCO) ustalające sposoby rozpatrywania zezwoleń dla operatorów z krajów trzecich oraz sprawowania nadzoru nad tymi operatorami. Wymogi te stanowiły uzupełnienie wymogów ogólnych określonych w sekcjach I i III części ARO.GEN (opublikowanych w opinii 04/2011⁴), które również dotyczyły Agencji w zakresie wydawania zezwoleń i sprawowania nadzoru nad operatorami z krajów trzecich.
9. Część ART zawiera wszystkie te wymogi, w tym odpowiednie wymagania zawarte w sekcjach I i II części ARO.GEN, mające zastosowanie do Agencji w zakresie

⁴ Opinia 04/2011 Projekt rozporządzenia komisji (UE) nr .../... z ... w sprawie wymogów dotyczących organów i organizacji jest dostępna na stronie internetowej: <http://easa.europa.eu/agency-measures/opinions.php>.

wydawania zezwoleń i monitorowania operatorów z krajów trzecich wlatujących na terytorium UE, wykonujących na nim loty lub wylatujących z niego.

10. Część ta składa się dwóch sekcji:
 - Sekcja 1 – Wymogi ogólne;
 - Sekcja 2 – Zezwolenie, nadzór i egzekwowanie.

IV. Konsultacje

11. Niniejszą opinię sporządzono w oparciu o zawiadomienie NPA 2011-05 zawierające projekt propozycji przepisów wykonawczych oraz powiązanych z nimi alternatywnych sposobów spełnienia wymagań i wytycznych dotyczących Agencji oraz operatorów z krajów trzecich.
12. Powyższe NPA opublikowano na stronie internetowej Agencji (www.easa.europa.eu) w dniu 1 kwietnia 2011 r., a okres konsultacji publicznych zakończył się 8 lipca 2011 r. Agencja otrzymała 234 uwagi od 39 komentatorów, w tym od krajowych organów lotniczych, organizacji zawodowych i przedsiębiorstw prywatnych.
13. Oprócz tego Agencja zwołała i uczestniczyła w kilkunastu spotkaniach z przedstawicielami branży i państw członkowskich, którzy przekazali Agencji swoje opinie dotyczące konkretnych zagadnień, np. proporcjonalności metodologii oceniania oraz związku z przepisami rozporządzenia (WE) nr 2111/2005⁵.
14. W dniu 26 stycznia 2012 r. Agencja opublikowała dokument reakcji na uwagi (CRD) na podstawie wielostronnych konsultacji z organami, stowarzyszeniami oraz operatorami. Okres zgłaszania reakcji zakończył się dnia 26 marca 2012 r. Agencja otrzymała 29 reakcji od 11 krajowych organów lotniczych, organizacji zawodowych i przedsiębiorstw prywatnych.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005 z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania operacji w ramach Wspólnoty i informowania pasażerów korzystających z transportu lotniczego o tożsamości przewoźnika lotniczego wykonującego operację oraz uchylające art. 9 dyrektywy 2004/36/WE, *Dz.U. L 344 z 27.12.2005 r., str. 15-22*.

Rozporządzenie ramowe w sprawie operatorów z krajów trzecich

I. Zakres

15. Rozporządzenie ramowe określa ogólną stosowalność części, których dotyczy oraz proponuje środki przejściowe.

II. Przegląd reakcji

16. Reakcje otrzymane w odpowiedzi na rozporządzenie ramowe skupiały się na kryteriach kwalifikujących operatorów z krajów trzecich, środkach przejściowych i przepisach dotyczących wejścia w życie.

III. Wyjaśnienia

17. Rozporządzenie ramowe opublikowane w niniejszej opinii zawiera, zgodnie z art. 4.1 lit. d oraz art. 9 rozporządzenia podstawowego, wymogi dotyczące operatorów z krajów trzecich użytkujących statki powietrzne zarejestrowane w krajach trzecich.
18. Art. 2 zawiera definicje terminów używanych w rozporządzeniu ramowym oraz w załącznikach 1 i 2 do niniejszego rozporządzenia. Definicja operacji zarobkowego transportu lotniczego pochodzi z załącznika 6 ICAO i została nieznacznie zmieniona, aby uwzględnić definicję „operacji zarobkowych” zawartej w art. 3 pkt (i) rozporządzenia podstawowego. Jest to ta sama definicja, co użyta w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 965/2012 z dnia 5 października 2012 r. Definicja „głównego miejsca prowadzenia działalności” została dostosowana do definicji używanej w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 965/2012. Definicję „alternatywnych sposobów spełnienia wymagań” dodano w celu dostosowania treści do załącznika VI do rozporządzenia Komisji (UE) nr 290/2012 zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 1178/2011 oraz załącznika II do rozporządzenia Komisji (UE) nr 965/2012. Definicję „lotu” dodano w kontekście nowego podejścia do lotów nierozkładowych. Definicja ta jest również używana w rozporządzeniu (WE) nr 1008/2008.
19. Art. 3 zawiera wymóg, według którego operator z kraju trzeciego musi posiadać zezwolenie wydane przez Agencję zgodnie z załącznikiem 2 do niniejszego rozporządzenia.
20. Usunięto art. 4 „Kwalifikowalność”.
21. Art. 4 zawiera przepisy dotyczące wejścia w życie. Ust. 2 precyzuje, iż właściwe organa państw członkowskich nadal wydają i odnawiają pozwolenia na prowadzenie operacji lub dokumenty równoważne zgodnie z przepisami krajowymi państw członkowskich w okresie do 30 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia lub do dnia podjęcia przez Agencję decyzji zgodnie z załącznikiem 2 do niniejszego rozporządzenia. Rozwiązanie takie wybrano, aby zapewnić ciągłość obecnej działalności prowadzonej przez operatorów z krajów trzecich w zakresie lotów na terytorium UE, ponieważ państwa członkowskie realizują różne procedury wydawania pozwoleń na wykonywanie operacji i nadają tym pozwoleńom różne okresy ważności. Aby pozwolić Agencji na odpowiednie przygotowanie się do

wydawania zezwoleń i prowadzenie monitoringu operatorów z krajów trzecich, proponuje się wprowadzenie trzydziestomiesięcznego okresu przejściowego. Jeżeli państwo członkowskie nie wydaje pozwoleń na prowadzenie operacji, po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia operator z kraju trzeciego powinien zwrócić się do Agencji z wnioskiem o wydanie zezwolenia. Agencja rozpatruje go zgodnie z załącznikiem 2 do niniejszego rozporządzenia. Operator ma obowiązek złożyć wniosek o wydanie zezwolenia przed upływem 6 miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Wnioski otrzymane po tym okresie mogą nie zostać rozpatrzone przed upływem trzydziestomiesięcznego okresu przejściowego, co oznaczałoby konieczność wstrzymania operacji polegających na lotach do UE do czasu wydania zezwolenia przez Agencję.

Załącznik 1 – Część TCO

I. Informacje ogólne

22. W kształcie proponowanym w niniejszej opinii część TCO składa się z trzech sekcji:
- Sekcja I – Wymogi ogólne;
 - Sekcja II – Operacje lotnicze;
 - Sekcja III – Udzielanie zezwoleń operatorom z krajów trzecich.
23. Treść proponowania w niniejszej opinii odzwierciedla zmiany w pierwotnych propozycjach Agencji (patrz NPA 2011-05) dokonane w wyniku konsultacji publicznych, a także dalsze zmiany wynikające z analizy i oceny reakcji na dokument CRD.

II. Przegląd reakcji

24. Jak już wskazano w uwagach do NPA 2011-05, reakcje na dokument CRD skupiały się na możliwych działaniach odwetowych ze strony macierzystych organów lotniczych operatorów z krajów trzecich, polegających na wprowadzeniu analogicznych opłat w przypadku podniesienia opłat za wydawanie zezwoleń dla tych operatorów. Ponieważ Agencja nie jest organem certyfikującym ani nadzorującym, podniesienie opłat uważa się ponadto za niewłaściwe.
25. Jak już stwierdzono w dokumencie CRD, Agencja uważa, że kwestia opłat wykracza poza zakres niniejszej opinii. Wszystkie zgłoszone wątpliwości zostaną starannie rozpatrzone i ocenione w toku wprowadzania zmian do rozporządzenia Komisji (WE) nr 593/2007⁶, tzw. „rozporządzenia w sprawie opłat i honorariów”, gdzie kwestia ta zostanie szczegółowo uregulowana.
26. Ponownie wyrażono zastrzeżenia co do proponowanej metodologii oceny operatorów z krajów trzecich, według których znajdująca się w CRD propozycja jest wciąż nieproporcjonalna, zbyt skomplikowana, zbyt szczegółowa w odniesieniu do zasady wzajemnego uznawania certyfikatów w ramach konwencji chicagowskiej oraz stanowi zbędne obciążenie dla operatorów z krajów trzecich. Ocenę operatorów z krajów trzecich należałoby zatem uprościć i ograniczyć tylko do zdalnego przeglądu z wykorzystaniem globalnego programu ICAO w zakresie kontroli nadzoru nad bezpieczeństwem (USOAP), prowadzonego przez ICAO ogólnosiwiatowego rejestru certyfikatów przewoźnika lotniczego (AOC) oraz międzynarodowego programu audytu bezpieczeństwa operacyjnego (IOSA).
27. Wskazano również, że skoro rozporządzenie (WE) nr 2111/2005 ustanowiło już niezbędne instrumenty prawne mające chronić bezpieczeństwo obywateli UE, to audyty na miejscu powinny być przeprowadzane zgodnie z jego przepisami.
28. Ponadto niektórzy interesariusze są zdania, iż przy pomocy niniejszej propozycji Agencja de facto przejmuje obowiązki nadzorcze od państwa operatora lub państwa

⁶ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 593/2007 z dnia 31 maja 2007 roku w sprawie opłat i honorariów pobieranych przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego.

rejestracji. Wskazano, iż obowiązków tych nie należy przenosić z umawiających się państw ICAO na Agencję.

29. Istotnie, główną rolę w realizacji obowiązku nadzoru nad danym operatorem odgrywa państwo operatora, które wydało jego certyfikat przewoźnika lotniczego (AOC). Agencja w pełni respektuje obowiązki nakładane na państwo operatora w konwencji chicagowskiej i nie zamierza żadnego z powyższych przejmować. Proces wydawania zezwoleń operatorom z krajów trzecich należy raczej rozumieć jako proces walidacji, którego celem jest potwierdzenie wiarygodności informacji zawartych w uprzednio wydanych certyfikatach.
30. Ponadto z otrzymanych reakcji Agencja rozumie, iż sposób, w jaki metoda oceny została przedstawiona w pierwotnej propozycji Agencji oraz wyjaśnienia udzielone w NPA i CRD, mogły wywołać wrażenie, że metoda oceny jest raczej rygorystyczna i poszerza mandat nadany Agencji przez ustawodawcę. Jak już nadmieniono wyżej, zamiarem Agencji nigdy nie było przejmowanie roli państwa nadzorującego ani stosowanie sztywnej metodologii oceny.
31. Aby odpowiednio oddać powyższą intencję i uniknąć wszelkich niejasności dotyczących roli Agencji, dokonano modyfikacji przepisów części ART dotyczących metodologii oceny, początkowego etapu wydawania zezwolenia oraz etapu monitoringu. Bardziej szczegółowe wyjaśnienie znajduje się w pkt 39-50.
32. W niektórych reakcjach podtrzymano zdanie, iż NPA niewystarczająco odzwierciedla zasadę wzajemnego uznawania certyfikatów oraz że Agencja powinna uznawać zagraniczne AOC zgodnie z pkt 4.2.2.1 części I załącznika 6 ICAO.
33. Jak już wskazano w CRD, art. 33 konwencji chicagowskiej stanowi, iż „świadczenia zdatności do lotu oraz świadectwa kompetencji i licencje, wydane lub potwierdzone przez Umawiające się Państwo, w którym statek powietrzny jest zarejestrowany, powinny być uznane za ważne przez inne Umawiające się Państwa, pod warunkiem że wymagania, które były stawiane przy wydawaniu lub potwierdzaniu wspomnianych świadectw i licencji, są równe lub wyższe od wymagań minimalnych, jakie mogą być co pewien czas ustalane na podstawie niniejszej Konwencji”. Rozpatrując wnioski o udzielenie zezwoleń operatorom z krajów trzecich, Agencja będzie przestrzegać treści art. 33 konwencji chicagowskiej w odniesieniu do świadectw zdatności do lotu/kompetencji i licencji w najszerszym możliwym zakresie. Jednakże w przywołanym artykule ani w żadnym innym artykule konwencji chicagowskiej, kwestia uznawania certyfikatu przewoźnika lotniczego w ogóle nie jest podnoszona. Wymóg uznania rozszerzono na te certyfikaty na mocy pkt 4.2.2.1 części I załącznika 6. Zasada wzajemnego uznawania certyfikatów przewoźnika lotniczego przedstawiona w pkt 4.2.2.1 części I załącznika 6 ICAO przewiduje jednak pewne ograniczenia. Zagraniczny certyfikat przewoźnika lotniczego uznaje się za ważny tylko „pod warunkiem że wymagania, na podstawie których wydano certyfikat, są co najmniej równorzędne do mających zastosowanie norm wyszczególnionych w tym Załączniku”. Projekt treści części TCO przygotowano właśnie z myślą o tym warunku. W procesie wydania zezwolenia sprawdza się, czy wymagania, na podstawie których wydano zagraniczny certyfikat, są co najmniej równorzędne do stosownych norm.
34. Reakcje dotyczące związku między częścią TCO i **rozporządzeniem (WE) nr 2111/2005** raz jeszcze podkreśliły znaczenie odpowiedniego wyartykułowania obu tych regulacji. Ponieważ należy unikać powielania procedur, obydwa procesy trzeba

wyraźnie rozróżnić. Wskazano również, że cofnięcie zezwolenia powinno mieć miejsce dopiero po podjęciu decyzji o umieszczeniu operatora w wykazie bezpieczeństwa UE. Uznano za rozsądne, aby wnioski o udzielenie zezwolenia otrzymane od operatorów podlegających zakazowi wykonywania operacji uznawano również za element procesu znoszenia takich zakazów. Jednakże niektóre z reakcji mieściły się w tym zakresie. Jedna z nich odrzucała zasadę umożliwiającą operatorom objętym zakazem składanie wniosków o udzielenie zezwolenia ze względu na możliwość wydania sprzecznych ze sobą decyzji, podczas gdy w innej podjęcie zaprezentowane w pierwotnej propozycji przyjęto. Przedstawiona w pierwotnej propozycji zasada, w myśl której wnioski takie wolno składać tylko operatorom objętym zakazem działalności na terenie UE z powodu niedociągnięć ze strony samego operatora, została zakwestionowana jako dyskryminująca operatorów, których takim zakazem objęto z powodu nieodpowiedniej kontroli ze strony państwa nadzorującego.

35. Agencja potwierdza, że wzajemne zależności rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 i części TCO należy uporządkować. Dlatego Agencja w ścisłej współpracy z Komisją dostosowała i zsynchronizowała treść części TCO tak, aby zapewnić bezproblemową ich integrację, uniknąć wprowadzania sprzecznych ze sobą środków i wyraźnie rozdzielić kompetencje. W tym celu Agencja dokonała dalszej modyfikacji przepisów rozporządzenia ramowego i części ART. Jedną z ważniejszych różnic między pierwotną propozycją a niniejszą opinią jest to, że teraz wszyscy operatorzy objęci zakazem prowadzenia operacji mogą wnioskować o udzielenie zezwolenia. Bardziej szczegółowe wyjaśnienie sposobu, w jaki Agencja zamierza osiągnąć spójność z przepisami rozporządzenia (WEC nr 2111/2005) znajduje się w pkt 51-60.
36. Zgłoszono również wątpliwości dotyczące ram czasowych na składanie wniosku. Zalecono skrócenie terminu składania wniosku o zezwolenie na usługi rozkładowe i serię usług nierozkładowych do 30 dni. Uznano również za ważne, by przepisy wyraźnie stanowiły, iż w przypadku nieoczekiwanych i pilnych potrzeb operacyjnych (loty doraźne) wnioski można było składać na krótko przed zamierzoną datą rozpoczęcia operacji. Pojawiły się propozycje znacznego skrócenia ram czasowych dla lotów doraźnych (3 do 7 dni) lub zwolnienia operatorów z obowiązku uzyskania zezwolenia, jeżeli ma się odbyć tylko od 3 do 6 lotów.
37. Na podstawie reakcji Agencja stwierdza, że termin składania wniosków można skrócić do 30 dni w przypadku rozkładowych usług lotniczych lub programu usług nierozkładowych. W przypadku konieczności wykonania nagłej operacji termin składania wniosku można skrócić do 7 dni przed zamierzoną datą jej rozpoczęcia. Zezwolenie na takie loty ogranicza się jednak do maksimum 4 lotów w okresie nie dłuższym niż 12 kolejnych miesięcy. Ponadto operator może uzyskać takie zezwolenie tylko raz w roku kalendarzowym.
38. Ponieważ obowiązek rozpatrzenia wniosku we wspomnianym wyżej terminie przeniesiono na Agencję, został on przełożony na treść ust. ART.200 lit. b.

III. Wyjaśnienia

Metodologia oceny

39. Jak wspomniano wcześniej, zgodnie z treścią niniejszej opinii, wszyscy operatorzy objęci zakazem mogą wnioskować o udzielenie zezwolenia. Z tego powodu zróżnicowano stopień kontroli w procesie oceny operatorów, którzy zostali objęci zakazem prowadzenia operacji i tych, na których takiego zakazu nie nałożono.
40. W przypadku **operatorów nieobjętych zakazem** najważniejszym elementem procesu wydawania zezwolenia będzie zdalny przegląd, oparty na ustaleniach uznanych na świecie raportów o stanie bezpieczeństwa, takich jak USOAP ICAO, wynikach kontroli na ziemi oraz innych uznanych informacjach na temat bezpieczeństwa, np. ustaleniach IOSA. Takie połączenie źródeł informacji i odpowiednie wyważenie danych o bezpieczeństwie uzyskanych w trakcie przeglądu zagwarantuje największą możliwą obiektywność i proporcjonalność.
41. Agencja przeprowadza bardziej dogłębną ocenę tylko w przypadkach wymagających dokładniejszej analizy, których nie da się rozpatrzyć za sprawą prostego przeglądu, np. w przypadku dostarczenia niewystarczającej lub nieaktualnej dokumentacji bądź podejrzeń wystąpienia problemów z bezpieczeństwem. Pogłębiona ocena prowadzona jest jednak tylko w zakresie niezbędnym do zbudowania zaufania. Na wstępnym etapie udzielania zezwoleń dla operatorów nieobjętych zakazem nie przewiduje się żadnych audytów.
42. Sposób oceny stosowany w przypadku **operatorów objętych zakazem** będzie bardziej wyczerpujący, ponieważ Agencja dodatkowo przeprowadzi audyt na miejscu w pomieszczeniach operatora zgodnie z następującymi warunkami określonymi w ART.205 lit. c:
- wyniki wykonanych ocen, w tym informacje uzyskane w toku konsultacji/dochodzeń przeprowadzonych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2111/2005, wskazują na możliwość zakończenia audytu ze skutkiem pozytywnym;
 - audyt można przeprowadzić w obiektach należących do operatora bez naruszenia bezpieczeństwa personelu Agencji oraz
 - operator zgadza się poddać audytowi.

Audyt może obejmować ocenę nadzoru sprawowanego nad wnioskodawcą przez państwo operatora. Bardziej szczegółowe wyjaśnienie dotyczące spójności z przepisami rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 przedstawiono w pkt 51-60.

43. W przypadku gdy nie można zbudować zaufania, tzn. operator nie jest w stanie wykazać zgodności z przepisami lub jest jasne, że państwo operatora nie zapewnia właściwego nadzoru, np. według audytu USAOP, Agencja nie udziela zezwolenia, ponieważ sama nie może wejść w rolę organu nadzorującego danego operatora.
44. Zdalny przegląd będzie wiodącą metodą oceny również na etapie monitoringu. Zakres monitoringu będzie ustalany na podstawie wcześniejszych działań związanych z wydawaniem zezwoleń i/lub monitoringiem.
45. W pierwotnej propozycji, przegląd działalności operatora miał odbywać się w okresach nieprzekraczających 24 miesięcy. W obecnym kształcie okres ten można

przedłużyć do maksimum 48 miesięcy z zastrzeżeniem następujących warunków określonych w ART.220:

- państwo operatora sprawuje odpowiedni nadzór;
- operator zgłasza zmiany w odpowiednim czasie;
- nie stwierdzono nieprawidłowości poziomu 1 oraz
- wszystkie działania naprawcze wykonano w terminie i w odpowiedni sposób.

46. Warto zauważyć, iż powyższy okres można skrócić w przypadku wystąpienia przesłanek, że zmniejsza się poziom bezpieczeństwa zapewniany przez operatora i/lub państwo.
47. Wprowadzono nowy przepis dotyczący środków egzekwujących. „Zawieszenie” i „cofnięcie” zezwolenia będą realizowane w ramach oddzielnych procesów. W pierwszej instancji Agencja będzie jedynie zawieszać zezwolenie. Zawieszając zezwolenie, Agencja w efekcie powstrzyma zagrożenie, jako że operatorowi nie będzie już wolno prowadzić działalności na terenie UE. Po zawieszeniu nastąpi cofnięcie zezwolenia, jeżeli w ciągu 6 (+3) miesięcy operator (zgodnie z przepisami części TCO) lub państwo operatora (zgodnie z przepisami rozporządzenia [WE] nr 2111/2005) nie będzie w stanie wykazać, że podjęto skuteczne działania naprawcze lub jeżeli operator znajdzie się w wykazie bezpieczeństwa UE na mocy rozporządzenia (WE) nr 2111/2005.
48. Agencja może przeprowadzić audyt operatora wyłącznie po zawieszeniu jego zezwolenia. Audyt przeprowadza się na takich samych warunkach jak na pierwszym etapie dla operatorów objętych zakazem.
49. Podsumowując, opinię sporządzono w związku z treścią art. 9 ust. 5 lit (d) rozporządzenia podstawowego, gdzie zaleca się, aby proces uzyskiwania zezwoleń był prosty, proporcjonalny, efektywny pod względem kosztów we wszystkich przypadkach oraz by umożliwiał wykazanie się przestrzeganiem przepisów i wymogów w sposób proporcjonalny do złożoności operacji i występującego ryzyka. Celem opinii jest zapewnienie właściwej równowagi między zminimalizowaniem przeszkód biurokratycznych dla operatorów zagranicznych a zagwarantowaniem wysokiego poziomu bezpieczeństwa na terytorium UE. Przewidziana w niej kompilacja źródeł informacji i odpowiednie wyważenie danych o bezpieczeństwie uzyskanych w trakcie przeglądu zagwarantuje największą możliwą obiektywność i proporcjonalność. Choć zdalny przegląd będzie stanowić główny element procedury udzielania zezwoleń, sam proces nie powinien stać się pustą skorupą. Jego celem jest zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa w UE. Dlatego niniejsza opinia uwzględnia przypadki wymagające pogłębionej oceny. Audyt jest przewidziany tylko na wstępnym etapie w przypadku operatorów objętych zakazem na mocy rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 lub po zawieszeniu wydanego zezwolenia.
50. Przepisy części TCO przewidują wprowadzenie w UE jednolitego procesu oceny operatorów z krajów trzecich mającego na celu zharmonizowanie istniejących obecnie, różnych systemów krajowych. W przyszłości operator z kraju trzeciego będzie tylko raz wnioskował o wydanie zezwolenia, które będzie ważne w całej UE. Zostanie wprowadzony jednolity zestaw kryteriów oceny (standardy ICAO), który wyeliminuje ryzyko, że w UE wobec operatorów z krajów trzecich będą stosowane sprzeczne wymogi. Dodatkowo kryteria te będą stosowane przez jeden organ, co zwiększy uczciwość i przejrzystość.

Związek z przepisami części TCO i rozporządzenia (WE) nr 2111/2005

51. Zgodnie z treścią poprzedniej propozycji (CRD do NPA 2011-05), Agencja miałaby co prawda rozpatrywać wnioski od operatorów znajdujących się w wykazie bezpieczeństwa UE, ale tylko tych, którzy zostali tam umieszczeni z powodu własnych niedociągnięć.
52. Jednakże ocniejszy pomysł, zgodnie z którym wszyscy operatorzy objęci zakazem mogliby wnioskować o udzielenie zezwolenia, co proponowano w kilkunastu reakcjach na CRD, Agencja doszła do wniosku, że poprawiłoby to znacznie synchronizację czynności wykonywanych na mocy przepisów części TCO i rozporządzenia (WE) nr 2111/2005. Dlatego w niniejszej opinii dopuszcza się taką możliwość. Co więcej, jak już wspomniano wcześniej, Agencja dołożyła starań, aby tak sformułować treść przepisów dotyczących procesu oceny, by był on w pełni zgodny z mechanizmem przewidzianym w rozporządzeniu (WE) nr 2111/2005.
53. Agencja będzie rozpatrywać wnioski w następujący sposób. W pierwszej instancji, po otrzymaniu wniosku od operatora objętego zakazem Agencja postępuje zgodnie z odpowiednią procedurą oceny, stosowaną wobec operatorów nieobjętych zakazem, i ustala, czy zakaz nałożono z powodu niedociągnięć samego operatora, czy też w wyniku nieodpowiedniego nadzoru za strony państwa operatora. W tym ostatnim przypadku Agencja informuje Komisję (ART.205 lit. b) i czeka na jej decyzję, czy właściwe będzie przeprowadzenie badania tego państwa na mocy rozporządzenia (WE) nr 2111/2005. W przypadku pozytywnego wyniku wstępnej oceny przeprowadzonej na mocy przepisów części TCO i ewentualnego badania na mocy rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 Agencja dalej rozpatruje wniosek i przeprowadza audyt na miejscu u operatora. W przypadku istnienia dowodów na istnienie znaczących braków w nadzorze nad operatorem, audyt taki może obejmować ocenę nadzoru sprawowanego przez państwo operatora.
54. O ustaleniach audytu informowana jest Komisja (ART.205 lit. e). Pozwoli to Komisji przygotować się do podjęcia ewentualnych decyzji na forum Komitetu Bezpieczeństwa Lotniczego. W przypadku negatywnego wyniku nie są wymagane dalsze działania na mocy rozporządzenia (WE) nr 2111/2005, a Agencja odrzuca wniosek (ART.210). W przypadku pozytywnego wyniku Komisja może podjąć inicjatywę wykreślenia wnioskodawcy oraz, jeżeli uzna to za konieczne, wszystkich pozostałych operatorów z tego państwa, z wykazu bezpieczeństwa UE. Po wykreśleniu operatora z wykazu bezpieczeństwa UE Agencja udziela zezwolenia (ART.210).
55. W przypadku gdy przyczyną nałożenia zakazu na operatora są problemy dotyczące bezpieczeństwa związane z samym operatorem Agencja rozpoczyna proces oceny niezwłocznie po otrzymaniu wniosku, ponieważ nie będzie wymagane badanie państwa operatora przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 2111/2005. Jeżeli wynik tej oceny będzie pozytywny Komisja może podjąć inicjatywę wykreślenia operatora z wykazu bezpieczeństwa UE.
56. Przepisy części TCO zapewniają również spójność z przepisami rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 w zakresie operatorów nieobjętych zakazem. O swojej decyzji o odmowie wydania zezwolenia Agencja informuje Komisję (ART.110), która z kolei może rozważyć umieszczenie operatora na wykazie bezpieczeństwa UE.

57. Jeżeli przyczyną odmowy jest nieodpowiedni nadzór nad danym operatorem ze strony państwa operatora, Komisja może rozważyć nałożenie zakazu na wszystkich operatorów znajdujących się pod nadzorem tego państwa. W takim przypadku Agencja odrzuca ewentualne wnioski od innych operatorów z tego państwa.
58. Niniejsza opinia zapewnia również spójność z przepisami rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 w zakresie działań egzekwujących podejmowanych przez Agencję. W pierwszej instancji Agencja będzie jedynie ograniczać lub zawieszać zezwolenie. Tym samym, z jednej strony, bezpośrednie zagrożenie zostanie w pełni powstrzymane, ponieważ praktyczny skutek takiej decyzji jest równoważny z zakazem prowadzenia operacji, a z drugiej, Komisja może wywiązać się ze swoich obowiązków przez rozważenie umieszczenia operatora w wykazie bezpieczeństwa.
59. O ograniczeniu lub zawieszeniu zezwolenia Agencja zawiadamia Komisję (ART.110 lit. a pkt 2). Jeżeli ograniczenie lub zawieszenie jest spowodowane znaczącymi problemami z bezpieczeństwem dotyczącymi państwa operatora, Komisja może zdecydować o rozpoczęciu wspólnych konsultacji z tym państwem na mocy rozporządzenia (WE) nr 2111/2005. W przypadku negatywnego wyniku takich konsultacji Komisja umieszcza operatora (oraz wszystkich operatorów z tego państwa) w wykazie bezpieczeństwa UE, a Agencja, po tym jak operator trafi do załącznika A wykazu (całkowity zakaz), przekształca zawieszenie w cofnięcie zezwolenia. W przypadku umieszczenia operatora w załączniku B (ograniczenie operacji) Agencja utrzymuje ograniczenie zezwolenia (ART.235).
60. Państwa członkowskie mają możliwość nakładania indywidualnych zakazów dotyczących własnego terytorium w przypadku, jeżeli nieprzewidziany problem z bezpieczeństwem wymaga pilnej reakcji (art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2111/2005). Aby uniknąć stosowania sprzecznych ze sobą środków, państwa członkowskie powinny niezwłocznie zawiadamiać Agencję o zamiarze nałożenia takiego zakazu (ART.110 lit. c). Z kolei Agencja podejmuje działania zmierzające do ograniczenia lub zawieszenia zezwolenia (ART.235 lit. a pkt 3).

IV. Ekonomiczne i administracyjne skutki zmian w porównaniu z treścią CRD

61. Przewidziane w rozporządzeniu podstawowym przyjęcie aktywnego podejścia do zagadnienia oraz wzmocnienie monitoringu operatorów z krajów trzecich powoduje, oczywiście, skutki finansowe. Poprawiona metodologia ma na celu dalsze zminimalizowanie kosztów związanych z oceną operatorów przez powstrzymywanie się od regularnych audytów i rozpatrywanie wniosków przy pomocy zestawu kwestionariuszy oraz przeglądów zdalnych. Co więcej, proponowany proces zapewni odpowiednie wykorzystanie zasobów Agencji przez skupienie się na ocenie operatorów, do których Agencja ma mniejsze zaufanie.
62. Bezpośrednim skutkiem zmienionego podejścia jest wyeliminowanie kosztów pracy i podróży służbowych w przypadku drogich i złożonych delegacji, w tym zaangażowania wykwalifikowanych podmiotów, podczas gdy w pierwotnej propozycji koszty te stanowiłyby znaczne obciążenie dla branży. Ponadto zorganizowanie lokalnej inspekcji zespołu EASA nie będzie mieć wpływu na obciążenia wnioskodawcy pod względem administracyjnym i ekonomicznym.
63. Po stronie Agencji przewiduje się, że poprawione metody przeprowadzania oceny wstępnej i prowadzenia monitoringu zmniejszą poprzednio szacowaną liczebność personelu o jedną trzecią. Kalkulacja zasobów zostanie ograniczona do zadań

wykonywanych bezpośrednio razem z wnioskodawcami, których koszty można odpowiednio rozdzielić. Skuteczność procesu i wykorzystania zasobów w dużym stopniu zależy od istnienia specjalnie opracowanego oprogramowania do gromadzenia i przechowywania informacji o operatorach z krajów trzecich oraz do komunikacji z wnioskodawcami, posiadaczami zezwoleń, państwami członkowskimi i Komisją.

64. Pozostaje niepewność co do wpływu, jaki może mieć umożliwienie wnioskowania o zezwolenie operatorom objętym zakazem. Obecnie na wykazie bezpieczeństwa znajduje się około 300 operatorów i jeżeli wszyscy złożą wnioski, liczba rozpatrywanych spraw gwałtownie wzrośnie, co będzie miało znaczący wpływ na zapotrzebowanie na zasoby.

V. Część TCO

VI. Zmiany w porównaniu z treścią CRD

65. Jak wspomniano wyżej, kilka przepisów z części ART dotyczących metodologii oceny na etapie wstępnym i etapie monitoringu zmieniono, aby zapewnić zgodność z kryteriami określonymi w art. 9 ust. 5 lit. d rozporządzenia podstawowego.
66. Ponadto dokonano dodatkowych zmian w celu zapewnienia spójności z rozporządzeniem (WE) nr 2111/2005.

VII. Sekcja I – Wymogi ogólne

67. Ta sekcja zawiera wymogi ogólne dotyczące operatorów z krajów trzecich prowadzących zarobkowe operacje lotnicze.
68. Większość przepisów w tej sekcji odpowiada przepisom pierwotnie proponowanym w CRD TCO.GEN.

Poszczególne kwestie

TCO.100 Zakres

69. Ten nowo wprowadzony przepis określa zakres części TCO.

TCO.110 Zgłoszone różnice względem standardów ICAO

70. Ten przepis wprowadzono dla jasności. Stanowi odbicie wymogu zawartego w ART.200 lit. d, który zobowiązuje Agencję do określenia, wobec jakich standardów ICAO może akceptować środki łagodzące w przypadku zgłoszenia różnic przez państwo operatora lub państwo rejestracji.

Sekcja II – Operacje lotnicze

71. Ta sekcja zawiera wymogi operacyjne dotyczące operatorów z krajów trzecich prowadzących zarobkowe operacje lotnicze.

Poszczególne kwestie**TCO.200 Wymogi ogólne**

72. Znajdujące się w lit. (a) odniesienie do stosownych przepisów państwa operatora i państwa rejestracji statku powietrznego, wprowadzające w życie stosowne standardy zawarte w załącznikach ICAO, zostało usunięte, aby zapobiec sytuacjom, w których byłoby ono interpretowane jako zamiar Agencji, by oceniać operatora z kraju trzeciego na podstawie przepisów krajowych kraju trzeciego. Jak wyraźnie nadmieniono wyżej, intencją Agencji nie jest przejęcie roli właściwego organu nadzorującego.
73. Usunięto odniesienie do „poważnych incydentów” znajdujące się w lit. (e), ponieważ uznano je za zbyt obciążające operatorów z krajów trzecich oraz Agencję. W razie konieczności Agencja będzie uzyskiwać takie dane z innych odpowiednich źródeł.

Sekcja IV – Udzielanie zezwoleń operatorom z krajów trzecich

74. Ta podczęść zawiera wymogi dotyczące udzielania zezwoleń operatorom z krajów trzecich prowadzących zarobkowe operacje lotnicze.

Poszczególne kwestie**TCO.300 Wniosek o udzielenie zezwolenia**

75. Jak wskazano wyżej, termin składania wniosków, wynoszący 90 dni przed rozpoczęciem zamierzonej operacji, został skrócony do 30 dni dla rozkładowych usług lotniczych lub programu nierozkładowych usług lotniczych oraz do 7 dni dla lotów nierozkładowych. Zezwolenie na loty nierozkładowe ogranicza się do nie więcej niż 4 lotów w okresie nie dłuższym niż 12 kolejnych miesięcy, przy czym operator z kraju trzeciego może uzyskać tylko jedno takie zezwolenie w roku kalendarzowym. Jeżeli jednak wobec państwa operatora ani samego operatora nie ma żadnych znaczących zarzutów dotyczących bezpieczeństwa, a operator potrafi wykazać istnienie nieoczekiwanej, pilnej potrzeby operacyjnej, Agencja może zdecydować o rozpatrzeniu wniosku dostarczonego później niż 7 dni przed planowanym rozpoczęciem operacji.

TCO.315 Ciągłość ważności

76. Założenie, że zezwolenia dla lotów nierozkładowych będą wystawiane na czas określony zostało odzwierciedlone w lit. a pkt 4.

VIII. Część ART

77. Jak już wskazano wyżej, zamiarem Agencji nigdy nie było przejmowanie obowiązków państwa nadzorującego ani stosowanie sztywnej metodologii oceny. Po ponownej weryfikacji metodologii zdecydowano, by przedstawić intencje Agencji w wyraźniejszy sposób i w tym celu zmieniono pewną liczbę przepisów części ART dotyczących metodologii oceny na etapie wstępnym i etapie monitoringu. Na przykład, termin „nadzór” zmieniono na „monitoring”, ograniczając tym samym przypadki, w których przeprowadzany jest audyt do operatorów, których objęto

zakazem lub których zezwolenia zawieszono. Umożliwiono również stosowanie podejścia opartego na ryzyku w procesie udzielania zezwoleń i monitorowania operatorów z krajów trzecich.

78. Ponadto wprowadzono dodatkowe modyfikacje mające dostosować proces realizowany na mocy przepisów części TCO do procesu realizowanego na mocy rozporządzenia (WE) nr 2111/2005.

IX. Sekcja I – Wymogi ogólne

79. Ta sekcja zawiera wymogi mające zastosowanie wobec Agencji w kontekście operacji lotniczych prowadzonych przez operatorów z krajów trzecich, polegających przylocie na terytorium Unii Europejskiej, wykonaniu lotu na tym terytorium lub wylocie z niego.

Poszczególne kwestie

ART.110 Wymiana informacji

80. Przez dodanie zwrotu „ze względów bezpieczeństwa” w lit. a pkt 2 zapewniono, że Agencji zgłaszane będą tylko ograniczenia dotyczące bezpieczeństwa odpowiednie w kontekście rozporządzenia (WE) nr 2111/2005.
81. Dodano nową lit. c, aby zapewnić, że państwa członkowskie będą informować Agencję o swoim zamiarze nałożenia na operatora z kraju trzeciego indywidualnego zakazu prowadzenia operacji na własnym terytorium na warunkach określonych w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2111/2005. W takim przypadku Agencja ze swojej strony podejmie starania w celu ograniczenia lub zawieszenia zezwolenia.

ART.200 Procedura wstępnej oceny – postanowienia ogólne

82. Treść lit. c przededagowano, aby odzwierciedlić przewidywaną, proporcjonalną metodologię oceny i zapewnić uwzględnienie działań egzekwujących, podejmowanych przez kraj trzeci wobec wnioskodawcy. Wykreślono odniesienie do audytów, ponieważ na wstępnym etapie Agencja nie będzie ich przeprowadzać w przypadku operatorów z krajów trzecich nieumieszczonych na wykazie bezpieczeństwa UE. Treść lit. e przededagowano, aby lepiej odzwierciedlić stosowane przez Agencję podejście oparte na analizie ryzyka. Stworzono również podstawę do odrzucenia wniosku w przypadku gdy stanie się oczywiste, że dalsza ocena nie daje szans na wynik pozytywny.
83. Treść lit. d zmieniono, aby zapewnić, że Agencja będzie się koncentrować tylko na tych standardach ICAO, dla których, w przypadku zgłoszenia różnic w trybie art. 38 konwencji chicagowskiej, dopuszcza stosowanie środków łagodzących ustanowionych przez państwo operatora, państwo rejestracji lub operatora.

ART.205 Procedura oceny wstępnej – operatorzy z krajów trzecich podlegający zakazowi wykonywania operacji

84. Jest to całkowicie nowy przepis odzwierciedlający założenie, w myśl którego wszyscy operatorzy objęci zakazem mogą wnioskować o udzielenie zezwolenia. Zapewnie również lepsze dostosowanie do przepisów rozporządzenia (WE) nr 2111/2005. Dla jasności Agencja proponuje oddzielny przepis dotyczący

operatorów objętych zakazem, tak jak to oddano w tym przepisie. Jak wspomniano wcześniej, w ramach oceny operatora objętego zakazem może zostać przeprowadzony audyt na miejscu.

ART.210 Wydanie zezwolenia

85. Dokonano porównania kryteriów dotyczących udzielania zezwolenia ustanowionych w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 i określonych w niniejszej opinii. Ponieważ niektórych z kryteriów znajdujących się we wspomnianym załączniku nie odzwierciedlono odpowiednio w treści części TCO, zostały one wprowadzone w treści lit. a pkt 3 i 4. Dodatkowo treść lit. a pkt 4 zmodyfikowano tak, aby zapewnić, że koniecznym warunkiem udzielenia zezwolenia będzie brak dowodów na znaczące systemowe niedociągnięcia w nadzorze ze strony państwa operatora mające negatywny wpływ na działalność tego operatora. W treści lit. a wprowadzono pkt 5 mający zapewnić, że zezwolenia będą udzielane wyłącznie operatorom nieobjętym zakazowi prowadzenia operacji.
86. Treść lit. b przeredagowano, aby odzwierciedlić nowo wprowadzone pojęcie lotów nierozkładowych (patrz pkt 37 wyżej).

ART.215 Monitoring

87. Treść tego przepisu dostosowano do treści ART.200, aby zapewnić stosowanie przez Agencję tych samych kryteriów zarówno na etapie wstępnym, jak i na etapie monitoringu.

ART.220 Program monitoringu

88. Usunięto kryteria „specyficznego charakteru operatora oraz złożoności jego działalności”, które miałyby być brane pod uwagę przy opracowywaniu programu monitoringu. Choć kryteria takie są odpowiednie dla nadzoru bezpieczeństwa sprawowanego przez państwo operatora, uznano je za nieproporcjonalne w przypadku oceny operatorów z krajów trzecich przez Agencję. Treść lit. c zmodyfikowano przez wprowadzenie założenia, że okres 24 miesiące można skrócić w przypadku przesłanek, iż możliwości państwa operatora w zakresie nadzoru uległy ograniczeniu. Wprowadzono nową możliwość wydłużenia tego okresu do maksimum 48 miesięcy pod pewnymi warunkami.

ART.230 Nieprawidłowości i działania naprawcze

89. Ponieważ audyty przewiduje się tylko w przypadku operatorów objętych zakazem lub w razie zawieszenia udzielonego zezwolenia, przepis lit. b pkt 2 stał się zbędny i został usunięty. Z treści lit. c usunięto odniesienia do „procedur i instrukcji operatora”, ponieważ Agencja nie będzie tak szczegółowo badać operatorów z krajów trzecich. Aby zapewnić Agencji i operatorom większą elastyczność w realizacji działań naprawczych, z treści lit. e pkt 2 usunięto odniesienie do 3 miesięcy.

ART.235 Ograniczenie, zawieszenie i cofnięcie zezwolenia

90. Jest to całkowicie nowy przepis dotyczący egzekwowania oparty na przepisie pierwotnie przedstawionym w zawiadomieniu NPA. Jak już wspomniano wyżej,

główną zmianą w stosunku do pierwotnej propozycji jest to, że do „zawieszenia” i „cofnięcia” zezwolenia będą stosowane oddzielne procesy. W pierwszej instancji Agencja będzie jedynie zawieszać zezwolenie. Aby znieść zawieszenie, Agencja może przeprowadzić audyt operatora, jeżeli zostaną spełnione warunki określone w ART.205 lit. c. Po zawieszeniu nastąpi cofnięcie zezwolenia, jeżeli w ciągu 6 (+3) miesięcy operator (zgodnie z przepisami części TCO) lub państwo operatora (zgodnie z przepisami rozporządzenia [WE] nr 2111/2005) nie będzie w stanie wykazać, że podjęto skuteczne działania naprawcze lub jeżeli operator znajdzie się na wykazie bezpieczeństwa UE na mocy rozporządzenia (WE) nr 2111/2005. Z myślą o dostosowaniu do przepisów rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 wprowadzono lit. f.